

[Gammelgaard]

ger, der er etableret i tillid til gældende ret, men også allerede opsparede midler bliver beskattet langt ud over det forudsatte og på en sådan måde, at navnlig ældre lønmodtagere ikke vil have rimelig mulighed for ved forøgelse af deres opsparing at opnå det tilsigtede resultat, nemlig at undgå et større fald i deres levestandard ved pensionering.

Indgrebet over for kapitalpensionskonti er aldeles uhørt og usædvanligt. Man bryder fuldstændig med den hidtidige tradition på dette område ved over en bank at ramme alle hidtil foretagne indbetalinger. På denne måde rammer man dels de indbetalinger, som var foretaget før 1. januar 1958, og som ved udbetaling var forudsat afgiftsfrie – afgiften stiger altså fra nul til 40 pct. af de beløb, der er indbetalt før 1958 – dels de indbetalinger, som er blevet foretaget i berettiget forventning om en 25 pct.s afgift.

Endelig vil man også ramme arbejdstagerindbetalinger, som er foretaget efter betaling af indkomstskat, hvorved sådanne indbetalinger, der hidtil har været afgiftsfrie, udsættes for dobbeltbeskatning, nemlig først indkomstskat og siden en 40 pct.s afgift.

Det skal også bemærkes, at 60 års grænsen kan komme til at virke aldeles vilkårligt. Tænk på den uheldige kapitalpensionist, som fylder 60 år den 5. december 1979, og som kan komme til at betale meget store beløb i ekstra afgift.

Der er stærke juridiske betænkeligheder i forbindelse med dette forslags gennemførelse. Jeg vil gerne citere en udtalelse fra Berlingske Tidende i går af professor i retsvidenskab Mogens Koktvedgaard, som siger:

»På baggrund af de oplysninger, der er kommet frem, kan jeg ikke afgøre, om indgrebet strider mod grundloven, men jeg vil anse det for tvivlsomt, om det kan lade sig gøre at foretage det skitserede indgreb i kapitalpensionerne.«

Derfor har jeg anmodet om, at der bliver indhentet responsa fra de juridiske fakulteter ved Københavns og Århus universiteter om disse forslags grundlovsmedholdelighed og om disse forslags forhold til ekspropriationsbegrebet.

Glistrup (FP):

Det, som den danske samfundsøkonomi trænger til i øjeblikket fremfor noget som

helst andet, det er skattelettelser, store, fede, dejlige, massive skattelettelser. Det er det, der kan redde os.

Hvis vi skal udtrykke det på det nationaløkonomteknokratisprog, som de taler derovre i ministerierne, så kan vi udtrykke det på den måde, at man skal overføre til produktionen landets ressourcer fra den offentlige sektor, og det gør man netop ved, at man på den ene side letter produktionslivet for skatter og på den anden side udsætter den offentlige sektor for en afmagringskur ved at nedsætte skatterne. Det foreliggende forslag går imidlertid ud på en skatteforhøjelse, endda som led i, hvad man har kaldt en helhedsplan, som i øvrigt også indeholder mange andre skatteforhøjelser. Dermed er det aldeles givet, at fremskridtspartiet stemmer nej til dette forslag, fordi det er med til at trække Danmark i den forkerte retning.

Og så lader vi os ikke puste omkuld, fordi den socialdemokratiske ordfører kan komme her og sige: ja, men det er jo ligeligt og retfærdigt, det, man her skaber, for man tilstræber et ensartet beskatningstryk af dem, der har løbende pensionsindkomster, og dem, der får kapitalen udbetalt. Er det aldrig faldet socialdemokraterne ind, at den ligelighed kan vi opnå ved at nedsætte beskatningen af de løbende indkomster? Det kunne man da gøre lige så godt som at forhøje for det andet, og det ville være i overensstemmelse med, hvad samfundsøkonomien kræver i øjeblikket. Derfor var der overhovedet ikke noget som helst holdbart i det, hr. Camre sagde, fordi han altså ville gå den forkerte vej og ramme dem, der i øjeblikket er lavt beskattet, ved at beskatte dem højere, i stedet for at sige, at de, der i øjeblikket er højt beskattet, skal beskattes lavere.

Når jeg altså har sagt som noget aldeles ubetinget og ufravigeligt, at fremskridtspartiet stemmer imod dette, så skal man ikke glæde sig og tro, at vi vil give dette forslag en let gang gennem udvalget ved at sidde med korslagte arme og ikke komme frem med noget. Vi har allerede udformet 7 præcise ændringsforslag, sådan at vi i hvert tilfælde kan få gjort dette forslag nogle nyk bedre.

Ved udformningen af disse ændringsforslag må man selvfølgelig kigge på, hvilke familier det er, der bliver ramt særlig kraftigt af dette. De, der selvfølgelig bliver ramt allervæst, er dem, der har foretaget en pensi-